

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Flere fremmede slæbes til Danmark

Regeringen og Dansk Folkeparti har indgået en tåbelig aftale, der kun kan betyde, at endnu flere irakere skal slæbes til Danmark. I første omgang får de irakiske tolke og deres familier dog kun lov til at søge asyl, men det er bare rent formelt, for i praksis vil de helt automatisk få asyl, og så er der endnu flere fremmede i landet.

Det er som en forbandelse. Hver gang Danmark optræder i udlandet, så medfører det uundgåeligt, at nye strømme af fremmede myldrer ind i vort land, der allerede er overfyldt af fremmede. Enhver kontakt med de fremmede i udlandet fører til ny indvandring, og aldrig kan man komme af med de klæbende fremmede, der er parate til alt bare for at kunne blive i Danmark, hvor de lever højt på det danske folks bekostning. Og i kraft af den nye aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti fortsætter vanviddet. Blot fordi nogle danske soldater kører rundt i den irakiske ørken som støttepædagoger og får hjælp af nogle lokale irakere, så skal Danmark absolut belastes med de irakiske tolke og deres familier. Det er simpelthen for galt, og det er ubegribeligt, at Dansk Folkeparti er gået med til det. Det er som om, at Dansk Folkeparti helt har glemt, hvorfor partiet overhovedet er repræsenteret i Folketinget. Partiet skal drage omsorg for, at der bliver færre fremmede i Danmark og ikke flere, men det bekræfter endnu engang, at Dansk Folkeparti ikke på tilfredsstillende vis kan repræsentere indvandrermodstanderne, simpelthen fordi partiet er blevet et almindeligt borgerligt parti, der også angler efter stemmer ved at skulle frelse nogle fremmede. Og nu vil man altså lige som regeringen pudse glori- en ved at påtvinge det danske folk nogle irakere, der intet har at gøre i Danmark og som allerede er blevet betalt for deres ydelser.

Den kendte og normalt meget politisk korrekte studievært Line Baun Danielsen kom den 12. juni i Morgen-TV kaldet »God Morgen Danmark« til at kalde en neger for en abe. I studiet blev der således vist et billede af en neger, og Line Baun Danielsen spurgte tvivlende: »Er det en abe?« Dette er hun helt urimeligt blevet bebrejdet efterfølgende, men hvorfor dog det, vi andre kunne vel også tage fejl?

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

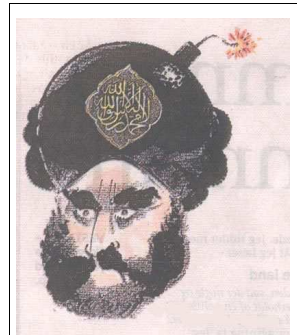
Årgang 2, Nummer 11

Juli 2007



Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.



Sagen om Muhammed er åbenbart ikke glemt i Pakistan, hvor langskæggede og snavsede ørkenrøvere fra de forskellige islamiske terrorbevægelser nu igen udsteder drabelige og alvorligt mente døds- trusler mod danskerne. Det må vi så jo se, om vi kan overleve, og det går jo nok også. Endnu har trusler da ikke slået nogen ihjel.

Og så havde racisterne jo alligevel ret !

En kommentar ved Kaj Vilhelmsen

I over et halvt århundrede har man konsekvent fornægtet eksistensen af de menneskelige racer, og man har påstået, at selve forestillingen om racernes eksistens er det rene nonsens. Før anden verdenskrig var det helt almindeligt at antage eksistensen af racer, og endnu tidligere omkring år 1900 var racernes eksistens anerkendt af næsten alle videnskabsmænd. I forbindelse med afslutningen af anden verdenskrig skete der imidlertid det, at de herskende kredse af politiske grunde ønskede, at alle glemte eksistensen af racer eller ligefrem benægtede deres eksistens. Det var ikke længere velset at tale om racer, og på baggrund af rent politiske overvejelser ændrede man også indstilling i den videnskabelige verden, så det nu blev det eneste acceptable i videnskabelige kredse at benægte racernes eksistens. Dette var meget underligt, for benægtelsen af de menneskelige racers eksistens krævede jo, at man ignorerede hundrede års viden, for raceteorierne opstod samtidigt med og som en følge af den biologiske videnskab. Men de herskende politikere var ligeglade med videnskaben og sandheden, for dem fandtes kun deres politiske hensyn, og i halvtreds år har de vesteuropæiske samfunds videnskabelige udvikling lidt under politikernes undertrykkelse af den frie forskning og meningsdannelse. I de vesteuropæiske samfund har dette skabt en helt forvrænget opfattelse af forholdene, hvor man benægter selv de mest åbenbare fakta, bare fordi de er politisk ukorrekte. Skønt alle med deres egne øjne umiddelbart kan se, at der er iøjnefaldende ydre raceforskelle, og at man derfor også logisk må formode, at der også er indre forskelle, så er det blevet benægtet. I halvtreds år har det været den officielle sandhed i den vestlige verden, at der ikke er forskel på mennesker, at alle mennesker er født lige og ens, uanset alt andet. Og det var og er politikernes helt vanvittige påstand, at det skulle være ondt og kriminelt at erkende raceforskelle og behandle mennesker forskelligt i kraft af denne erkendelse, idet man kalder noget sådant for diskrimination, der formodes at være helt uacceptabel. At politikere selv diskriminerer folk hver eneste dag efter sociale kriterier, det anser man dog for helt legitimt, hvorfor det jo også er helt klart, at det ikke er selve diskriminationen, som politikere egentligt har noget imod, man vil bare ikke acceptere racen som udgangspunkt for denne diskrimination.

Men efter et halvt århundredes benægtelse af de biologiske kendsgerninger, så ser det endeligt ud til, at videnskaben nu vil afkaste den politiske kontrol og igen blive en uafhængig videnskab, der tør meddele offentligheden sandheden. I USA har den biologiske forskning således erkendt, at der faktisk findes racer, og at raceforskellene gør det helt nødvendigt at skabe en specifik medicin for de forskellige racer. Denne racemedicin er et vældigt skridt fremad for den videnskabelige og samfundsmæssige erkendelse, for den betyder jo dels et sammenbrud for den politiske kontrol med videnskaben, og dels i realiteten en genopdagelse af den meget værdifulde gamle viden om racernes betydning. For det virkelig opsigtvækkende er her, at den moderne genetiske racemedicin faktisk bekræfter eksistensen af de fem hovedracer, som de gamle raceteorikere opstillede. I halvtreds år har man forhånet og forbandet enhver beskæftigelse med de menneskelige racer, men de gamle racister har altså hele tiden haft ret trods alle forbandelserne, og når nu dette efterhånden kommer frem i offentligheden gennem den nyeste genetiske forskning, så får det uundgåeligt de mest vidtrækkende følger. Og den mest indlysende følge af dette begyndende nybrud i den vestlige biologiske videnskab er selvfølgelig, at de vestlige samfunds kriminalisering af den racistiske tankegang bliver helt uholdbar. Kriminaliseringen af racismen er jo alene bygget på den løgnagtige benægtelse af racernes eksistens, og når det bliver almindeligt anerkendt, at racerne rent faktisk eksisterer, og at raceforskellene betyder noget i praksis, så vil der ikke længere være nogen folkelig baggrund for kriminaliseringen af racismen. Det er dog givet, at politikere alligevel vil forsøge at fastholde kriminaliseringen, men de vil ikke være i stand til det, for i vore dage har politikere slet ikke den samme enevældige magt, som de havde for halvtreds år siden, bl.a. fordi politikere har mistet eneretten til gennem autoriserede medier at informere folket. I dag findes der jo utallige medier, og politikere har kun kontrol over nogle af disse, så det vil blive helt umuligt for politikere at forhindre udbredelsen af de nye og dog så gamle tanker om de menneskelige racers store betydning. Og gennem denne oplysning vil grundlaget for kriminaliseringen af racismen helt blive fjernet.

Nyheder

Indvandrerbanderne

Skønt indvandrerbandernes hærgen stadig bliver værre, og flere og flere danskere bliver overfaldet af disse bander, så har myndighederne i realiteten helt opgivet at gøre noget ved det. De ansvarlige politifolk sidder bare og vrøvler, når de bliver spurgt, hvorfor politiet ikke stopper indvandrerbanderne. Så hører vi den sædvanlige klagesang, at politiet ikke har nogen ressourcer at sætte ind, at der bare er tale om sociale problemer, som ikke kan løses af politiet alene, og at det hele nok går over, når kommunens sociale myndigheder griber ind. Vi har hørt det i årevis, og det er ikke andet end tom snak fra samvittighedsløse politifolk, der gerne vil have lønnen for at være ordenshåndhævere men ikke udføre arbejdet, dels fordi de er for dovne, og dels fordi de er bange for indvandrerbanderne. På grund af myndighedernes totale svigt i denne sag må borgerne forberede sig på at forsvare sig selv, der er ikke andet at gøre, og man skal i denne forbindelse huske på, at med lovgivning og retssager kan det være helt ligegyldigt, hvis man først ender på hospitalet. Det juridiske vrøvl kan man altid tage bagefter, i situationen gælder det bare om at slå hårdt igen, hvis man bliver overfaldet. Og da indvandrerbanderne består af hele flokke af forbryderiske indvandrerknægte, så er det meget vigtigt, at også danskerne optræder i grupper og ikke som enkeltpersoner, når danskerne bliver truet på livet af indvandrerbanderne. Telefonkæder mellem danskerne er således helt nødvendige, hvis man bor i områder, hvor indvandrerbanderne optræder, for så kan man hjælpe hinanden hurtigt og effektivt. Men skal ikke regne med politiets hjælp, for politifolkene kommer længe efter, at danskerne er blevet overfaldet af indvandrerbanderne, og de kommer kun for at optage rapport, og hvad hjælper det den overfaldne? Desuden risikerer man også, at politiet af angst for at gøre de fremmede imod vender hele sagen på hovedet, som man ser det med den modige urmager, der skød et par fremmede indbrudstyve. Urmageren er en helt, og han gjorde en virkelig god gerning ved at skyde de to fremmede forbrydere, men politiets og anklagemyndighedens partiske optræden til fordel for de fremmede har bragt ham i retten som anklaget, og det er oprørende.

En tåbelig skelnen

Når man er politisk korrekt, så er man ikke interesseret i sandheden, og for at dække over sandheden, så opfinder man ofte en analytisk skelnen, der ikke har hold i nogen virkelighed. Det har man også gjort i forbindelse med islam, hvor man helt latterligt påstår, at islam og islamisme er to forskellige ting, skønt det helt indlysende er én og samme ting. At en sådan skelnen er uholdbar, det er jo klart, og det ser man da også nu af diskussionen om dette forhold. Medierne oplyser således følgende angående diskussionen om sagen: »Kirkeminister Bertel Haarder (V) tager skarpt afstand fra DF's udenrigsordfører Søren Espersen, som i en kronik i Morgenavisen Jyllands-Posten begrundet, hvorfor han finder det mere og mere meningsløst at adskille islam og islamisme. Og Bertel Haarder opfordrer DF's formand Pia Kjærsgaard til at fastholde synspunktet om en klar sondring mellem islam og islamisme. Pia Kjærsgaard gjorde det krystal klart for sine partifæller under Muhammedkrisen sidste år, at de skulle rette kritikken mod islamisme og islamister og ikke mod islam og muslimer generelt i den følsomme værdidebat. Pia Kjærsgaard fastholder, at der er trukket en streg, som partifællerne ikke skal overtræde med »uacceptable og vulgære« udtalelser mod muslimer generelt. Men hun udtrykker samtidig stor forståelse for Søren Espersens synspunkt, når han sidestiller islam og islamisme. »Jeg synes, at det er en velunderbygget kronik, og jeg forstår ham udmærket. Dermed ikke være sagt, at man ikke skal forsøge at skelne, men der er ingen tvivl om, at det bliver sværere og sværere også set i lyset af udviklingen i Vesteuropa, hvor man holder mere fast i islamiske skikke og traditioner,« siger Pia Kjærsgaard.« Ja, og sandheden er jo, at selv Pia Kjærsgaard ikke i realiteten kan se nogen som helst forskel på islam og islamisme, og det har hun aldrig formået. Men af hensyn til medierne og de andre politikere lod hun som om, at hun kunne se nogen mening i denne tåbelige skelnen, og det var forkert af Pia Kjærsgaard. For Pia Kjærsgaard skulle være mere ærlig, og hun skulle være stor nok til at foragte den politiske verdens latterlige hykleri, det hele drejer sig jo bare om at krybe for muhamedanerne.

Nyheder

Angiverne vil krediteres

Den berygtede angiver og jurist Niels-Erik Hansen fra Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination (DRC) er bekymret, for der gøres ikke nok ud af at promovere anmeldelserne af hæderlige borgere. Niels-Erik Hansen er nemlig ikke tilfreds bare med anmeldelserne, de skal også bogføres, mener han, så man tydeligt kan se, hvor mange skalpe der er kommet i bæltet. Medierne oplyser således den 21. juni følgende: »Centerleder: Mange hadeforbrydelser registreres ikke. Diskriminations-center foreslår en central registrering af anmeldelser af diskrimination. Hadforbrydelser bør registreres et enkelt sted. Det mener Niels-Erik Hansen fra Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination (DRC), der har været med til at undersøge omfanget af etnisk diskrimination i København. »Det bliver oplevet som et udbredt problem«, siger han. Han lægger vægt på, at alle kan blive ramt af diskrimination og forbrydelser, der er udløst af ofrenes etniske oprindelse, seksuelle orientering eller tro - de såkaldte hadforbrydelser. I dag skal oplysninger om alle anmeldte diskriminationssager indberettes fra det lokale politi til Politiets Efterretningstjeneste. Men ifølge centerlederen sker det slet ikke i tilstrækkeligt omfang. Mange sager registreres ikke, påpeger han. »De må være gået tabt et eller andet sted undervejs. Så vi må overveje at registrere de forbrydelser centralt, for det sker ikke lokalt«, siger han.« I modsætning til den form for angiveri, der forekom under krigen, så vil vore dages stikkere altså gerne have deres angiveri registreret, så de efterfølgende kan prale af det, men Niels-Erik Hansen burde nu tænke sig godt om, for et sådant register kan jo bruges på to måder. Dels kan Niels-Erik Hansen og hans stikkervenner fryde sig over alle de tilfælde, hvor de har angivet folk, og dels kan man om nogle år tage dette register frem, når situationen har forandret sig så meget, at man vil straffe stikkerne, for registeret bliver jo også en systematisk oversigt over det forbryderiske angiveri efter §.266b. Og situationen vil forandre sig, og nutidens angivere vil en dag blive de forfulgte, og så vil jagten gå ind på dokumentationen for angiveriet. Hvor ukultiverede og primitive Niels-Erik Hansen og hans kumpaner i DRC-centeret i

øvrigt er, det ses også af deres latterlige udtryk ”hadforbrydelser”, der er en direkte oversættelse af det amerikanske Hate Crimes, men vel at mærke en oversættelse, som man ville forvente hos en 9-årig skoleelev, der lige er begyndt på engelsk. Der er jo slet ikke noget, som hedder ”hadforbrydelser” på dansk, men det ved angiverpøblen i DRC-centeret åbenbart ikke. Niels-Erik Hansen og de øvrige jurister i angivercentralen er ikke alene moralsk affald, de er også kulturelt affald, der sviner det danske sprog til med ækle amerikanske udtryk.

Den juridiske råddenskab

Ingen kan længere være i tvivl om, at de danske myndigheder optræder som usle lakajer for de fremmede. De danske myndigheder går de fremmedes ærinde, og derved fornædtrer de danske myndigheder sig. Nu har både statsministeren og højesteretspræsidenten således opfordret til, at man i det danske samfund accepterer det muhamedanske tørklæde, men lad os sige det helt klart, vi vil aldrig acceptere de fremmede som medborgere, og vi accepterer aldrig en muhamedansk klædning. Men det gør højesteretspræsidenten Torben Melchior åbenbart. Ritzaus Bureau udsendte den 5. juni følgende: »Det vil gavne retssamfundet, hvis muslimske kvinder med tørklæde bliver advokater og dommere, mener præsidenten for Højesteret, Torben Melchior. Det ville være sundt for integrationen og for samfundets udvikling, hvis flere indvandrere blev advokater og dommere. Det gælder også troende muslimske kvinde med tørklædet foldet om hovedet. Det vurderer præsidenten for Højesteret, Torben Melchior, - Vi har brug for, at de både bliver dommere og advokater. Det vil gavne integrationen, og det vil gavne retssamfundet. Torben Melchior mener også, at det er uproblematisk, hvis en kvindelig dommer nægter at give hånd.« Ja, men måske synes Torben Melchior dog alligevel, at det bliver lidt problematisk, når ingen vil respektere hans domstol, fordi den overfyldt af fremmede. Højesteretspræsidenten skal nemlig ikke bilde sig ind, at vi danskere lader os dømmes af fremmede, og forsøger man at tvinge os til at acceptere dette, så glider vi meget hastigt mod det store opgør med de fremmede og deres danske medløbere.

Nyheder

Om muhamedanerne

Det hører til god tone i borgerlige kredse, at man lader som om, at muhamedanerne bare er lige som alle de andre fremmede, men det er en fatal fejltagelse. Hvis man kender lidt til sagen, så kan man ikke undgå at have en helt anden opfattelse. Tyrkiets præsident Recep Erdogan har udtalt: » Moskeerne er vore kaserner, kuplerne stålhjelme og minareterne bajonetter!« Hvem tør efter denne udtalelse stole på muhamedanerens fredsvilje? Og muhamedanernes planer bliver da også lagt helt åbent frem. F.eks. skriver bladet Muslim i Norden, nr. 25, fra april-maj 1998 følgende: »Er Danmark ikke islamisk, så må vi gøre det islamisk! Mon ikke – med Allahs vilje – antallet af islamiske lande så kunne øges.« Og imamen Fati'h Alev, der er formand for Muslimernes Landsorganisation i Danmark siger lige ud: » Jøderne havde en drøm om at indtage Jerusalem. Det lykkedes for dem. Muslimerne har en drøm om, at Danmark skal blive et islamisk samfund. Den drøm skal gå i opfyldelse i Danmark.« Heller ikke denne sidste formulering savner klarhed, det må vi indrømme, og så ved vi da, hvad vi kan forvente. Det er så op til os almindelige danskere at forhindre Danmarks islamisering, og vel at mærke at forhindre denne islamisering med alle midler, for regeringen og myndighederne vil jo ikke forhindre det, hvilket nu er helt klart. Og man skal her lægge mærke til, at det kun er muhamedanere, der offentligt taler om at erobre Danmark. Ingen andre udlændinge taler på denne måde, hverken amerikanere, svenskere eller italienerne har nogensinde udtrykt sig på en sådan måde. Og alligevel tror man som sagt i de borgerlige kredse, at muhamedanerne er lige som alle de andre fremmede i landet. Hvilken grund har man dog til at tro det?

Fra medieverdenen

Ny hyler man op over, at nogle journalister ved Danmarks Radio bliver fyret, men det er der nu slet ikke nogen grund til. Mange af journalisterne ved denne institution er skøre personer, der fremstiller de mest tåbelige udsendelser. Det så man et eksempel på den 15. juni, hvor man om formiddagen ville overbevise seerne om, at man i

Danmark har brug for en iraner, der har taget en kandidatgrad i samfundsfag. Journalisterne havde tilkaldt et par såkaldte eksperter, der skulle hjælpe til med at få den arbejdsløse iraner i arbejde, og det lykkes da også omsider at få ham ansat i Post Danmark som integrationskonsulent, der skal service de fremmede i Post Danmark. Og hvorfor var denne udsendelse så komplet latterlig? Jo, det var den, fordi man indledende påstod, at den pågældende iraner havde noget at tilbyde det danske samfund, men at man kun fik ham ansat, fordi Post Danmark gerne ville have lidt reklame i TV og derfor oprettede en særlig stilling som integrationskonsulent, så Post Danmark kunne fremstå på tiltalende vis i fjernsynsudsendelsen. Og hvad havde det så egentlig med Danmark at gøre? Iraneren havde altså ikke kvalifikationer, der havde betydning for danskerne, men af hensyn til fjernsynsreklamen vil man nu betale ham for at snakke lidt med sine landsmænd. Dette er typisk for uhyre mange af de fremmede, der påstås at være i arbejde, de hygger jo bare om deres egne landsmænd for danskernes penge, da sandheden er, at danskerne slet ikke har brug for de fremmede. Når journalisterne ved Danmarks Radio så forsøger at lade som om, at det hele er en almindelig ansættelse, så må man ryste på hovedet af dem, for havde Post Danmark ikke behov for fjernsynsreklamen, så var der jo slet ikke blevet noget job, og man kan vel trods alt ikke lave 50.000 fjernsynsudsendelser for at få 50.000 flere fremmede i job. Der var altså intet normalt ved den ansættelse, som Danmarks Radio skildrede, og alligevel forsøgte man at lade som om. Hele historien havde unægtelig været betydeligt mere overbevisende, hvis iraneren var blevet ansat i et reelt job, der ikke havde noget med hans egne landsmænd at gøre. Og nu vi er ved fjernsynsmediet. Det er kommet frem, hvad nogle kendte fjernsynsfolk tjener, og det er rystende, hvad man betaler disse personer, der jo absolut ikke er noget særligt, andet end netop dette, at de er kendte. Den tidligere danske fodboldhelt Peter Schmeichel kan årligt hæve 2,2 mio på TV3, og Cecilie Frøkjær får det halve, nemlig 1,1 mio. for at være Fru Morgenfrisk på TV 2, mens Casper Christensen hæver kassen for at stå til rådighed for TV 2. Det er jo at smide pengene ud af vinduet.

Nyheder

Den muhamedanske kultur

Den højtstående muhamedanske kultur har netop manifesteret sig, idet en efter sigende rettroende muhamedansk handelssammenslutning i Pakistan har udlovet en belønning på ti millioner rupier, eller ca. 1,1 millioner danske kroner til den modige rettroende, der skærer halsen over på forfatteren Salman Rushdie. Denne rettroende repræsenterer ved sin handling alle muhamedanere i verden, siges det. Desuden har et medlem af det pakistanske regeringsparti ved navn Afzal Shahi sagt, at han er parat til at dræbe Salman Rushdie, bare han kunne komme til at møde ham. Efter således at have dokumenteret den muhamedanske kulturs høje stade, rettede man en kritik mod den vestlige kulturs lave stade, fordi man i vesten lader Salman Rushdie leve i stedet for at slå ham ihjel. Og hvordan er det egentligt, at fremmedvennerne siger? Vi skal bare lade de fremmedes kultur strømme ind over os og tage imod den med åbne arme! Med andre ord mener fremmedvennerne, at vi også her i Vesten skal slå alle de skribenter ihjel, der har sat spørgsmålstegn ved islam? Hvis det virkelig er fremmedvennernes holdning, hvorfor siger de det så ikke bare helt åbent?

Muhamedanske lån

Islamiseringen af Danmark fortsætter, og nu melder flere danske banker sig under profetens grønne fane. Medierne oplyser således den 22. juni følgende: »Fire danske pengeinstitutter vil skyde kapital i et finansieringsinstitut, der tilbyder huslån i overensstemmelse med Koranen. Danske muslimer, der afholder sig fra at købe fast ejendom, fordi de af religiøse grunde ikke vil betale renter, kan nu se frem til at finansiere deres huskøb i fuld overensstemmelse med Koranen. Tilbuddet kommer fra finansieringsselskabet Amanah, der er ved at gå sammen med fire danske pengeinstitutter så de godt 200.000 herboende muslimer kan optage et huslån uden at betale de renter, som ifølge Islam er forbudt. Niels Mølgaard, der nu i to år har arbejdet på at introducere islamisk långivning i Danmark i samarbejde med boligadvokaten Peter Vilsøe, oplyser, at de fire involverede pengeinstitutter ønsker at være anonyme, indtil de er klar med de nye produkter på

hylderne. »Vi ønsker at få pengeinstitutterne med for at få kapital nok. Men også for at få knowhow og et blåt stempel,« siger Niels Mølgaard.« Ja, erhvervsfolkene og bankerne stinker af forræderi, og de er parate til alt, bare de kan tjene penge, også til at krybe for muhamedanerne på den mest uværdige måde. Stadig større dele af det danske samfund bliver islamiseret, og det er på høje tid at gøre modstand.

Borgerlig ”anstændighed”

Efter at den konservative leder Bendt Bendtsen har vrøvlet om de irakiske tolke, så synes det som om, at han oversætter det yderst tvivlsomme begreb borgerlig ”anstændighed” til ”almindelig leflen for de fremmede”. Det er dog ikke en kvalificeret opfattelse, at begrebet anstændighed er et argument for at overfylde Danmark med fremmede, for det er snarere uanstændigt. At de pågældende irakiske tolke har tjent penge på at servicere de danske soldater i Irak, det kan da aldrig kvalificere dem til at komme til Danmark. Hvorfor skal alle mulige fremmede overleve i Danmark og ikke i deres hjemland? Det er en mærkelig forestilling hos visse folk, f.eks. også hos Bendt Bendtsen, at danskerne skulle være særligt udset til at komme alle mulige fremmede til hjælp, hvis de fremmede har problemer i deres eget land. Man må også undre sig over, at netop den konservative leder mener dette, for Det Konservative Folkepartis tilhængere er ikke ligefrem kendte for at komme deres egne landsmænd til hjælp, men en sådan hjælpeindsats kan man jo heller ikke pudse glorien med i medierne. Borgerlig anstændighed er åbenbart ikke noget, der udøves over for danskerne, men det er et begreb, som man bruger til at fiske nye naive stemmer blandt fremmedvennerne. Men man kan nu ikke rigtigt forstå, hvordan en såkaldt borgerlige anstændighed, der jo altså også efter Bendt Bendtsens mening skal føre til flere fremmede i landet, kan forenes med De Konservatives bestandige krav om skattnedsættelser. Hvis man får flere fremmede til landet, så skal der vel også betales for dem, og det skal det offentlige som bekendt gøre. Bendt Bendtsen vil øge den danske stats forsørgelsesbyrder, men han vil samtidigt forringe statens indtægter, og hvilken logik er der i det?

Om de nationale organisationer

I anledning af telefoniske henvendelser angående behovet for dannelsen af en ny national organisation og grundlaget for en sådan forekommer det som om, at der er behov for nogle afklarende bemærkninger til dette emne.

For det første kan en ny national organisation ikke effektivt bekæmpe indvandringen, hvis den også er baseret på økonomiske interesser. Mange indvandrermodstandere mener tilsyneladende, at en ny national organisation også skal være fortalere for en liberal samfundsorden, men dette er en misforståelse. Hvis en national organisation skal kunne opnå nogen folkelig opbakning, så må den ikke indsnævre sin folkelige basis gennem at hævde smålige økonomiske særinteresser. Den nationale kamp må være overordnet den sociale, og skønt den nationale organisation godt kan bruge det sociale som brændstof i sin agitation, så må de sociale og økonomiske aspekter aldrig være afgørende i kampen. At knytte sig til en bestemt stand eller samfundsgruppe er døden for den nationale organisation, der naturligvis må varetage hele folkets interesse.

For det andet må den nye nationale organisation være frigjort fra det nuværende samfundssystems tænkning og såkaldte værdier, for det er netop systemets vanvittige tænkning, der har fremkaldt den ulykkelige indvandringssituation, som landet befinder sig i, og som organisationen skal hjælpe landet ud af igen. På den baggrund siger det sig selv, at man ikke i sin tænkning må føle sig bundet af, hvad politikere, medier og eksperter kalder normalitet og værdier. En ny national organisation skal netop være et afgørende brud med systemet og dets tænkning, da organisationens formål er det modsatte af det eksisterende systems formål.

For det tredje må en ny national organisation formulere en sammenhængende og logisk tankebygning, der kan være platform for organisationen, og denne tankebygning eller ideologi må skabes samtidigt med organisationen. Det er noget formålsløs snak, når man så ofte påstår også i indvandrermodstandernes kredse, at man kan klare sig uden en eller form for ideologi eller formuleret holdning, for det betyder jo kun, at denne holdning er underforstået og dermed måske også

giver anledning til misforståelser. Når man vil af med de fremmede, så skal man naturligvis sige det og helt åbent formulere grunden til, at man vil af med dem.

For det fjerde må indvandremodstanderne ophøre med den ufrugtbare diskussion angående hvilken fremmedgruppe, der først bør bekæmpes. Dette må situationen jo afgøre, og da langt den største og potentielt farligste fremmedgruppe i landet er de mellemøstlige muhamedanere, så må modstanden naturligvis hovedsageligt rettes mod denne fremmedgruppe.

For det femte må en ny national organisation have en afbalanceret holdning til de personer, som organisationen optager som medlemmer eller på anden måde samarbejder med. Organisationen må således ikke være for sart med hensyn til, hvilke personer der kan være tale om, for det indsnævrer jo rekrutteringspotentialer, men man må heller ikke lade enkelte personer og deres handlinger blive en belastning for organisationens fremdrift. Dette er en uhyre vanskelig balancegang, og al erfaring viser, at det netop er denne balancegang, som de nationale grupper har været dårligst til.

For det sjette må en ny national organisation etablere en form for disciplin blandt medlemmer og tilhængere, for det er altid manglen på disciplin, der åbner organisationen for angreb fra samfundssystemets og mediernes side. Men hvis medlemmerne i organisationen ikke svigter og nøje følger organisationens planlægning, så er det meget vanskeligt for systemet at angribe organisationen. En form for frivillig disciplin er således nødvendig.

Men foreløbig må man desværre erkende, at de eksisterende initiativer til nye nationale organisationer er alt for snævert anlagte, at de mangler en egentlig ideologisk platform og en gennemtænkt strategi, og at de følgelig ikke har nogen større udsigt til succes, også fordi de begynder med en for lille opbakning og dermed også med alt for få ressourcer. Initiativerne er velmente og til dels modige, men det er jo desværre ikke nok, hvis man skal have succes med en politisk kamp mod indvandringen.

For et dansk Danmark

Frifindelsen af urmager Michael Woollhead kan betyde, at folk op-ruster, så de er »klar til nødværge«, frygter anklageren i urmagersagen. Danmark er ikke det vilde vesten. Med de ord tordnede anklager Jens Rasmussen under sin procedure i retssagen mod urmager Michael Woollhead. Anklageren er en juri-disk idiot, der ikke kan forstå, at danskernes sikkerhed er langt vigtigere end fremmede forbryderes liv og en tåbelig våbenlov, der forsøger at afvæbne danskerne. Danskerne skal gøre sig parate til selvforsvar, og det er nødvendigt fordi myndig-hederne lader alverdens forbrydere strømme ind i landet. Danskerne skal ikke være forsvarsløse ofre men slå hårdt igen, når de angribes af de fremmede forbrydere.

Ny Alliance

Fremmedvennernes nye parti Ny Alliance har nu afleveret de fornødne vælgererklæringer for at blive opstillingsberettigede til næste folke-tingsvalg, og det er jo hurtigt efter kun seks uger, men er det egentlig særligt imponeren-de – alt taget i betragtning? Banker og velha-vende privatpersoner har foræret millioner af kroner til partiet, alle landets medier har givet partiet gratis reklame, og landets kommuner har åbenbart givet partiet særbehandling under godkendelsen af deres vælgererklæringer, for havde kommunerne anvendt den sædvanlige sløve godkendelsesprocedure, så kunne Ny Alliance umuligt allerede nu have fået god-kendt de tyvetusind vælgererklæringer. Ny Al-liance får simpelthen serveret alt på et sølvfad, og det skyldes alene, at der er tale om et per-kerparti med en fremmed som partileder. Men nu vil partiet ikke bare være et perkerparti, det vil også være perkerludernes parti, for partiet er begyndt at søge hele landet over efter kvin-delige topkandidater med en særlig forkærlig-hed for de fremmede. Det mest modbydelige ros i den kvindelige befolkning skal således være partiets kernetropper, og det kan slet ikke undre nogen. Ny Alliance er ikke bare et nyt parti, det er et symptom på råddenskab i det danske samfund.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org